

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . 2 kor.

Egyes szám ára 10 fill.

Megjelenik minden vasárnap.

Telefon szám: 15

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

A FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca
17. szám,

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

A kiadóhivatal

munkakörét *Hagelma*
Károly könyvkereskedő
vállalva magára, az előfize-
téseket, nyilvántartás és hirdetés
díjak és a lap szétállítására
vonatkozó felszólalások ide-
intézendők.

A vármegyei tisztújítás.

Nagy és nevezetes nap volt mindenha a vármegyeiek életében az általános tisztújítás napja; valóságos ünnep, amelyre a legtávolabb vidékről is bejöttek a törvényhatósági bizottság tagjai, hogy jogaikkal éljenek, hogy szavazataikat az ő jelöltjeikre leadják.

A rég mult időkben valóságos csaták színhelyei voltak a vármegyei székházak nagytermei, ahol a jelöltek érdekében küzdöttek egymással az ellenfelek.

Később a nagy érdeklődés megcsappant; a vármegyei élet iránt inkább csak egyes családok voltak kisebb-nagyobb figyelemmel, aszerint, amint ezt a saját véreik érdeke hozta magával.

Ujabbban azonban megint fontos szerep jutott a vármegyeieknek; különösen a legutóbb lefolyt alkotmányos küzdelem állította őket sorompóba, amidőn egyedül a törvényhatóságok voltak újra védőbástyái az alkotmánynak, a letiport szabadságnak s ennek falain törött meg az abszolutizmus durva támadása.

Megmutatták a vármegyeiek, hogy bár jogaikat megnyirbálták, csonka szárnyakkal is felemelkedtek s a vármegyei székházak voltak alkotmányunk végvárai, ahonnan sikerrel vívták meg a harcot az idegen támadással szemben.

Az országszerte megindult mozgalom iránt általános az érdeklődés, több vármegyében már megejtették a restaurációt, a legtöbbben azonban csak ezután fogják megejteni.

Somogyvármegye törvényhatósági bizottsága e hó 17-én tartotta tisztújító közgyűlését és választotta meg tisztviselőit; ezt megelőzőleg 15-én értekezletek voltak, majd pedig december hó 16-án, a közgyűlés első napján a bizottságok alapították meg. *Kapotsfy Jenő* főispán elnöklete alatt folyt le a két napos közgyűlés.

Az első napon tudomásul vétették az igazoló választmánynak az újonnan választott bizottsági tagok választása tárgyában előterjesztett jelentése s megerősítették a jövő évi virilis névjegyzék.

Azután a tisztviselőválasztásra vonatkozólag tétettek meg az intézkedések, megalakítván a szavazat-

szedő küldöttségek s a kijelölő választmány.

Majd a központi, az állandó-, az igazoló-, a bíráló- s a gimnáziumi választmány, a törvényhatósági egészségügyi bizottság, a tiszti nyugdíj-intézet választmányának, az esküdt-bíróság bizalmi férfiai s a többi bizottságok tagjai választattak meg.

A következő napon, vagyis december hó 17-én történt a tisztviselőválasztás.

A közgyűlési terem zsufolásig megtelt, a karzatok is tömve voltak, leginkább érdeklődő hölgyközönséggel.

Kapotsfy Jenő főispán hazafias, szép beszéddel nyitotta meg a közgyűlést s felhívta a törvényhatósági bizottságot, hogy tisztviselőit, akiknek megbízatása a folyó év végével lejár, újabb hat évre válassza meg.

Széchenyi Aladár gróf, a somogyvármegyei függetlenségi és 48-as párt érdemes elnöke szólalt fel ezután, lendületes és tartalmas szónoklatában arra hívta fel a bizottsági tagokat, hogy mindenkor lankadatlan szorgalommal vegyenek részt a vármegyei közgyűlésen s összetartásra hívta fel őket, hogy így egyesült erővel munkálkodhassanak a hazá javára. A pártoskodás, a széthuzás volt átka nemzetünknek, vigyázzunk tehát és okuljunk a szomszéd testvérm nemzetnek, az egykor hatalmas és nagy lengyel nemzetnek szomorú példáján, mely a szomszédos hatalmak prédája lett s örökre kitérőltetett az élő nemzetek sorából. Mert ne higyjük, hogy a legközelebb lefolyt küzdelem volt az utolsó. Készüljünk reá, hogy a mindenesetre bekövetkező újabb küzdelem idején egy táborkba legyünk s egyesült erővel vívjuk ki édes magyar hazánk teljes függetlenségét, amely küzdelemben ő is meg fogja állni helyét s kezet nyújt mindazoknak, akik vele együtt éreznek.

Lelkesült éljenzés követte *Széchenyi Aladár* grófnak eme szavait, amely után *Kacs Kovics Lajos* alispán köszönte meg a maga és tisztviselő társai nevében a törvényhatóság jóindulatát s átadta a vármegyepecsétjét az elnöklő főispánnak.

Most következett a választás. Elsőben az alispán választás ejtetett meg. *Kacs Kovics Lajos* egy-

hangulag, újból a vármegye alispánjává választatott.

Ezután a többi tisztviselői állások töltettek be, szintén egyhangulag, csupán egy szolgabírói állásért folyt a küzdelem két jelölt: *Stecz László* dr., vármegyei tb. aljegyző és *Nagy Árpád* közigazgatási gyakornok között. Az előbbi nagy szótszétséggel győzött.

Változás a tisztikarban még annyiban történt, hogy *Bóné Kálmán* szolgabíró a csurgói járás főszolgabírájává, *Weissenbach Iván* br. tb. szolgabíró pedig szolgabíróvá választatott.

A választás után a tisztikar a főispánnál és az alispánnál tisztelgett.

Délben a „*Korona*“ szálló nagytérmeben diszebad volt, melyen igen sokan vettek részt. Az elhangzott toasztok közül kiemeljük *Kapotsfy Jenő*, *Makfalvay Géza*, *Berzsenyi Gerő*, *Plachner Sándor* és *Gulyás Ferenc* dr. felköszöntőit.

Somogyvármegye tisztviselői kara tehát újból elfoglalja helyét s mi teljes bizalommal vagyunk irántuk s reméljük, hogy mint a multban, ezután is úgy teljesítik lelkiismeretes kötelességüket s ha vészfellegek vonulnának szép hazánk egére, akkor is megállják helyüket!

Napirend előtt *Széchenyi Aladár* gróf a következő beszédet mondotta:

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Méltóságos Főispán!

Felhasználom a legelső alkalmat, hogy a most újonnan megválasztott és a jegyzőkönyv tanúsága szerint végleg igazolt megyebizottsági tagtársaimhoz néhány szót intézzek.

Örömmel üdvözlöm Önöket, kik most először léptek be eme terem tiszteletreméltó falai közé; ne felejtsek el, hogy egykor ebben teremben apáink és nagyapáink tanácskoztak a vármegye sorsa felett és törekedjenek elődeiknek nyomdokaiba lépni, kik mindig a magyarságnak legerősebb oszlopai és támaszai voltak.

Kérem Önöket, hogy vegyenek élénk részt komoly tanácskozásainkban; olyan ügyeket tárgyalunk itten, melyek mindannyiunkat közlelről érintenek és érdekelnek, hogy csak egy példát említek, itt van az a nemzetpusztító nyavalya, mely vármegyénk testét sorvasztja, az egygyermekrendszer, mely első sorban földmivelő polgártársaim sorait ritkítja.

Kérem Önöket, legyenek bizalommal irántunk, kik már hosszabb ideje közügyekkel foglalkozván, arra törekedünk, hogy vármegyénk és így közvetve hazánk boldogulását, nemzetünk közjogi és anyagi függetlenségét elősegítsük és megteremtjük. Egyáltalában arra kérem Önöket, hogy ne azt keressék, ami bennünket esetleg elválaszthatna, hanem azt, ami bennünket közelebb hoz egymáshoz; hisz láthatják naponta, olvashatják a napilapokban, hogy külső és belső ellenségeink milyen ádáz gyűlölettel támadják a magyar nemzetet; egészen eltekintve százados ellenségünktől Ausztriától, összes nemzetiségi testvéreink, kikkel szemben a magyar mindig lovagiasan viselkedett, románok, tótok, legujabban a horvátok nyílt lázadásban vannak a magyar nemzet többsége ellen. Ilyen viszonyok között nekünk magyaroknak annál szorosabban kellene összefognunk és mindent ki kellene küszöbölünk, ami bennünket egymástól elválaszt, mert higgyék el nekem, csak az összetartásban rejlik az erő, a hatalom, míg a pártoskodásban és széjjel-huzásban a pusztulás, a nemzetek halálának csirája rejtőzködik. Csak emlékezzenek vissza Lengyelország szomorú sorsára; a lengyelek hatalmas és virágzó nemzet voltak, de saját fiainak észnélküli pártoskodása eltörölte ezt a nemzetet a föld színéről. Kérem Önöket, szivleljék meg eme jóakaró szavaimat és legyenek róla meggyőződve, hogy az esetleges ellentétek elsimításában én mindig ki fogom venni részemet és mindig kész vagyok a közös érdekében Önökkel kezét fogni.

Végezetül pedig engedjék meg, hogy reményemnek adjak kifejezést, miszerint az ujonan megválasztott megyebizottsági tagok mindannyian azzal a szilárd elhatáro-

zással léptek ebbe a terembe, hogy alkalomadtán ősi jogainkat és alkotmányos szabadságainkat mindig készek lesznek bárki ellen is megvédelmezni. Ne adja Isten, hogy erre szükség legyen, de sajnos, történelmünk bizonyítja, hogy a magyarnak időről-időre mindig fel kell vennie a harcot az önkényuralommal. Meg vagyok róla győződve, hogy ha az önkényuralom ismét felütné fejét, akkor Önök mint egy ember fognak felkelni és el fognak seperni mindent és mindenkit, ki alkotmányos szabadságainkat megtámadni merészelné.

Krónika a hétről.

Az egyszakaszos javaslat után a kvóta. Amaz az elmúlt hét előtti hét munkája volt, emez a most elmúlté. Szerencsésen fedél alá jutott ez is, noha keserűségnek elég keserűséget okozott a függetlenségi pártnak. A kvóta javaslat ellen is a horvátok vezették a főtámadást és a disszidensek és a demokraták csak segédszerepet játszottak a vitában. Ámde a horvát lélekzet nem sokáig bírta a harcot és tegnap már megtörtént a szavazás és pedig névszerint s az eredmény? Magyarország »fizet mind a köles.« Bizony, ha belátjuk és megértjük is az állami ésszerűség parancsoló voltát, mégis »agyunkba nyilalik valami«, amidőn azt kell-e megérnie az országnak, hogy a függetlenségi többség emeli a közösügyes kvótát. Csúf játéka ez a rossznak, de hát nem azt kiáltja e Hamlet: »Oh sors, ki bir veled!«

A képviselőházban a kvótajavaslat tárgyalásainak izgalmas részletei voltak. A pénteki ülés vitte el a pálmát. Polónyi már előzőleg támadást intézett a javaslat és a függetlenségi párt azon tagjai ellen,

kik azt megszavazzák. A miniszterelnök pénteken válaszolt a támadásra, de a levegő már előzőleg puszkaporos volt, mert Vázsonyi Vilmos, ki Wekerle előtt beszélt, maró gúnnyal illette a koalíciót és főleg a függetlenségi tábor. Mikor aztán a miniszterelnökre jutott a szólás joga, ő beszédében célzást tett azokra a politikusokra, akik nem a maguk, hanem a mások becsületéből akarnak megélni. Ki más vehette volna magára e célzást, mint Polónyi. Fel is szólalt, meg is kérdezte a miniszterelnököt, hogy kire értette, mire Wekerle miniszterelnök kijelentette, hogy midőn azokról szólt, akik mások politikai becsületéből élnek, akkor »Polónyi képviselő urat sem akarta érintetlenül hagyni.« Az izgalmas csatának pénteken nem volt vége, mert Polónyi fel nem szólalhatott és így az ülés után csak azt tehette, hogy Wekerlének odakiáltotta: »Ez becstelenség!« Az ügyből becsületbeli ügy lett, de előreláthatólag a szereplők egyikének sem török miatta be a feje. A Ház e kedves epizód után pedig mehet karácsonyi szünetére, helyébe pedig megkezdik munkájukat a nemzet nagy öröme a — delegációk.

Tegnap megkezdették tanácskozásaikat a delegációk és pedig — a váltakozó sorrend alapján — ez idén Bécsben. A meglepetéssel járt. Elnökké ugyanis a függetlenségi delegátusok megállapodása szerint B a t t h y á n y Tivadar grófot jelölték, ez azonban az utolsó percben táviratilag bejelentette, hogy az elnökséget el nem fogadja és így a delegátusok B a r a b á s Bélát választották meg elnökké. A delegációk működése elé ez idén általán nyomott hangulattal tekintenek, mert kísért az ujonclétszámemelés. A terhek emeléséből pedig már igazán elég volt — legalább egyelőre.

T Á R G Y.

A világosvári leányrab.

— Költői elbeszélés. —

Irta: B Á N F A L V Y G Y U L A.

Álomtalan éjben hányszor nem lebegnek Hajdankorban letűnt daliás lovagkor, Hőseid arnyai fényes hadisorban Körültem! Kabulva, igézve, olyankor Bolygom birodalmát színes képzeletnek, Követve nyomukon árnyit bajnokidnak, Csalogatón melyek maguk után hívnak S ködbevesző ormok romjához vezetnek.

Ott, az omladékok mohos kövei közt A vezető arnyak elevenre kelnek . . . Hallom rivallását a kürtnek s paripák Roppant robaját a dobogón. Fegyvernek Csattanó csengése ott ver ki villámot Bajnoki leventék vaskarjai által . . . S zavart hadijelszók — az éjbe kiáltva — Álmodozó lelkemről elfűzik az álmot.

Látom a hőskort. — szerény lantosa én A magyar szónak — látom, lelki szemekkel S csábító képítől kobozverő »igrice.« Alig mernék lenni avatlan kezekkel, Am a hadiékes csapatok sorából Egy halvány alak biztatón integet S fülembe súgva e bánatos éneket; Lantot nyújt s dalolni kezd: a vándor

Messze szór sugarat a havas mezőre A Török-portának előcsarnokából Az éjjeli világ. A kései vándor Ha kíváncsi volna, a messze határból Nyomán vajmi könnyen oda találhatna.

De kíváncsi mért is kellett volna legyen? Tudták hét határban erdőn, völgyön, hegyen: Ősi Török-portán kendőcsere van ma.

Jó Kelemen László, Jenő kapitánya, Messze vármegyéknek legelső legénye, Szíve fölé rózsát ma akarna tűzni: Harminc jó lovassal Déznára leméne. Nem zavarta semmi, a fagy, az se bántja, A duvad meg ott künn a berekben maradt. — Szerelmes szívetől melegítve haladt, Tüzes lova hetykén ide-oda hanyja.

Hetyke a paripa, még hetykébb: gazdája, Kifeszül a dolmány hős vitézi mellén. Kinek is ne verne önhitten a szíve Mátka elé édes kézfogóra menvén. Hanem a mátkának halavány az arca, Dalia csókjától lesz csak olykor piros, Akkor is elrejt szemérmesen. Tilos Még a csók és vissza nem is igen adja.

Túrte csak a csókot Anikó is, lánya Nemzetes vitézlő Török Miklós urnak; Túrte, de nem adta. Szülői parancsra Mondá csak az »igen«-t. — Ámde ime fúnak A kürtbe és dallos hegedűsök jönnek: Dús lakoma végén hadd kezdődjék a tánc! Ara körül tolong szoros levante-lánc, Várva ki-ki sorát — ha jutna — egy körnek.

Billikon is örült. Saját termés járja, Oly idős, mint maga a gyönyörű ara! Forrt is attól vére a férfi seregnek, Kettős tüztől közte józan nem marada. Maga Kelemen is öntözgeti torkát S telt serlegek közt a boldogság szomjával Olyan perzsitást visz egy-két cimborával, Mintha a pogánnyal állna haditornát.

Széles jókedvében köszönti jegyesét. Feléje nevetve odaszólva neki Szerelmeses szóval: »Utolsó csepp vérig Szeretlek Anikó!« — Be nem fejezheti, Kivülről fene zaj hallik a szobába S nem telik bele egy rövidke lehellet, Már rohanó szolgál — orditva: »Mehemed!« Véres fejjel buknak pitvar ajtajába.

»Kardomat!« kiáltja, ordítja Kelemen, Anikója elé pajzsul odaállván. Hajh, de a leventék letévék a kardot László jegyesével vankos-táncot járván, S mire kikapkodnák a kis benyillóból Fegyveres törökök a szobát megtöltik . . . Nem vala menekvés, ablakot is török, Rajtuk a pogányhad még ott is betődül.

Lőn szomorú veszte a vig sokaságnak, Elnyomá a török a védtelen népet. Ha ki ellenállna, kardot fogtak raja S szabtak erre-arra kellelten emléket. Elnyomák Lászlót is. Mint oroszán küzde Veszettül öklelve sok pogány koponyát. Akkoron fejére dobának egy ponyvát, Úgy ejték meg végre; le csak akkor düle.

Össze volt kötve az egész vendégsereg, Remegve várhatta ki-ki maga sorsát; Mert meghalni könnyű — ha csak halni kéne! — Hajh, de az a nehéz rettenetes rabság! — A török vezér is akkorra belépe, Világos vár ura: Mehemed Ali aga. Gyönyörű levente ha pogány is! Maga Egy tündér királyi, illő hős — regébe.

Osztja a parancsot: »Raboknak öregje, Férfi, asszony vegyest, jusson szabadjára, Bántva egy se' legyen. Raboknak az ifját

H I R E K.

A karácsony.

Hívjuk a karácsonyt, várjuk a karácsonyt, nagy szükség van a karácsonyra. Vigasztalan szenvedők vagyunk, boldogtalanok a földi téreken, nincsen hitünk, kevés a reményünk s a szeretet is csak fogalom előttünk, a melylyel senki sem él, a mely mindenütt kicsinyléssel találkozunk. A szeretet már egyenesen ki van átkozva, ki van közösítve. Humanizmusról csak irnak az emberek, emberszeretetről csak beszélnek az emberek, de emberséges cselekvésről alig hallani.

Hogy is legyen? Kufár ez a világ! Önérdék bogozza mindenkinek a cselekedetét, az anyagi javakban dúsuló kihasználja a tehetetlent, a szegény meg azt szeretné, hogy a gazdagok megosztanák javaikat vele, Örökös dulakodásban, civódásban él az emberiség. Egyenlők akarának lenni, akiket sem rang, sem születés, sem vagyon egymástól nem különböztet meg. Leakarjuk dönteni a válaszfalat ember és ember között, de azt nem gondoljuk meg, hogy ennek kivívását alig lehetne biztosítani.

Egy ügyes taktika célra vezetne Szeretettel, szeretetteljes bánásmóddal kellene közelíteni az embereknek egymáshoz; szeretettel kellene lekenyerezni a gyűlölködőket, a lázítókat, a felforgatókat. A szeretet izzó sugaraival kellene bevilágítani a sötét pinceodukba, a földalatti üregekbe, barlangokba, füstös, nedves hajlékokba, hol az élet hajótöröttjei, a sors elítéltejei lakoznak. De nem cinikus körmönfontással, sem szemfényvesztéssel, sem szemforgatással, hanem emberséges igyekezettel. Megkövesült

hagyomány a hizelgés, a jóságmutatás, az álszenteskedés a szegények viskóiban. Az éhesek ma már nem telnek az üres malasztal. Az éhezőknek ma már érettség való tett kell; tett, a mely lendít a dolgukon; tett, a mely nemcsak reményleni engedi a napsugarat, hanem be is szivároztatja a vi-es falak közé Nevetséges a bőségszaruját csak mutogatni, ha abból egy haszontalan papírmásé se hull alá.

Hasonlóképp tesznek így karácsony tájban is. A békeség napján igazán békeséget akarnak adni a szeretet ünnepén az igazi szeretetet akarják kultiválni. De csak ezen a két napon. A boldog karácsony estén, kevés kivétellel, a szegények valamennyiének meggyújtják a karácsonyfát. A gyermek az ő bohó, korlátolt eszével, ha szegény családnak a porontya is, ha egész esztendőn át kenyérrel, meg rántott levesel táplálkozott is, meglátván a disz s fénygályát, azt hiszi, megvalósult álmának álma.

Azonban a proletár szülőt csak ilyenkor fogja el az aggodalom, ilyenkor csurog alá könnyüje, mikor látja, mikor tapasztalja, mily csodálatosan szép is, jó is az élet, ha elül a gond, ha pihen a nyomor, ha dőzsöl a jólét, ha mosolyog a szív, ha tapsikol a gyermek a sok csecse-becsének, lim-lom cifraságnak, papirkatonáknak. Egy pillanatra rózsába pirkul a halvány arcszín, de a másik percben már ismét elkomorul, mert ez a gyönyör, tudja, hogy muló semmi, tudja, hogy porszemnyi aranyos minta abból az életből, a milyennek ő az életet elképzei. El van rá készülve, hogy karácsony multával ismét előkerül az öröm nélküli élet. A jómóduak ugyan tovább folytatják a megkezdett ezeregyj meséit karácsony után is, de ők, a páriák csak emlékezhetnek rá.

Az Isten-ember valóban isteni ajándékot adott a embereknek. Örök ige gyanánt hozta nekünk a szeretetet, a melynek üdítő ezerjófűvét bár nem élvezzük a maga hamisítatlan tisztaságában, de a melynek éltető melegét várja minden halandó. Várjuk azt a szeretetet, melyet a betlehemi csillag jelez nekünk, hogy nem messze már, hogy közeledünk feléje, minden karácsonykor öntözzük azt a reményt, hogy nem mindig lesz egyivású az idő, lesz kor, a midőn az ezüstös-aranyos szabadságfák nem fognak cserben hagyni bennünket.

Ma a szabadság egy szép álom, módosnak ép úgy, mint kevésbé módosnak. Él az emberek szívében, küzdenek érte, problémáznak felette, építik, rontják, alapozzák a fundamentumot, de a munka hiábavaló, az emberek nem értek meg rá.

A szabadságnak csak akkor csaphatunk ünnepet, ha a karácsonyt állandósítjuk. Ha az egyik napot épp úgy átlengi a karácsony magasztos szelleme, mint a másikat. Ha Istennek minden napján azok a kis fehérszárnyu angyalok lágy, zengzetes danájára hallgatunk, melyből a szeretet, a jóság, a nemesség ezüsthárfahangon csilingel a fülünkbe. Erre az egi dallamosságra kezünk mintegy imára kulcsolódik. a világ vásári zaját feledjük, a köznapi bajokat elföldeljük, sirvermet ásunk a gyűlölködésnek s a béke és szeretet szép gyümölcsét élvezzük.

Ezért hívjuk a karácsonyt, ezért várjuk a karácsonyt, ezért van szükségünk a karácsonyra.

— A pécsi kiállítás elnökének ki-tüntetése. A király Zsolnay Miklósnak, a pécsi kiállítás körül szerzett érdemeinek elismerésül a Ferencz József-rend közepkeresztjét a csillaggal adományozta.

Hajtsátok utánna szaporán a várba!
Mondá s fordula, de az ifjak sorából
Kötött kezű alak lebbene eléje,
— Török Anikó volt — oda esve térdre.
Arca kipiroslik, aztán elhalványul.

»Lovagi szavadra emlékezz' Mehemed!
Ily szavakra akad s elakad nyelve;
Többet nem mondhat, szép fekete szeme
— Könnytől fénylő, égő — beszélt csak helyette
Rejtelmes világról Ali Mehemednek. —
— »Mehettek! — Mondá ez kevés idő múlva —
Anikó reszkető keze után nyulva.
»Te maradsz! — Ura lesz a Nagyur ez egynek!«

Nem lett biz' a Nagyur ura Ani ónak,
Mehemed ott tartá a szép leányrabot.
Ravasz, pogány észszel kifőzte már régen
— Alkalomra lesve — az egész kalandot.
Szíve régi álma most vála valóra:
Óvé volt Anikó; benn vala várában.
Maradjon bár a lány örökké pártában,
Misé most mar nem lesz, esküszik, nem, soha!

Kért is esdeklőn; könyörgő szavakkal
Térdenállva kérte, meg is fenyegette.
Hasztalan, a leány csak nem mondott »igen«-t.
Sötétre beborult az ég felett
Anikó, szegény szív! *Kétszeres keresztet*
Mért reád a végzet!... Tanácsot magának
Adni nem is tud, csak könyörg Szüzanyának:
Kegyelme haritson *szégyenletes* vesztet,

Ha törne is szíve, törne akár ketté!...
Mert Anikó lelke rég el volt jegyezve,
Szívébe lopózott titkon tilos ábránd:
— Ilyen álom ellen ki lehetne edzve! —
Szeretett szívéből egy pogány bajnokot,
Szeretett egy vétlen találkozó óta.

Szüzi lelke, szíve az időtől fogva
Titkolt bánatában csak érte dobogott.

A mult év nyarában sebesült törököt
Hoztak be egy napon a déznai házba,
Ott küzde, vívóda halállal, elfekve
Eszméletlen' soká gyötrő súlyos lázba!
Jótékony kezek közt a sebesült pogány
A keresztény házban lassan ott felépül
Öldöklő tusában vett nehéz sebébül,
Maga helyett másik s besültet hagyván

Kupidó nyilával szépséges Anikót
— Hozzá szíve mélyén — akkor sebezé meg.
Benne visszahagyván sóvárgó sóhajban
Reménytelen álmot, bú, édes emléket.
S amikor a bajnok elhagyá a házat
— Mehmed Ali volt ő — így szólt Anikónak:
»Téged lány, — Allahra! — bárhol én meg-
[óvlok!
Megvédelek! Tőlünk soh' se érjen bánat!«

Oh szomorú végzet! Siralmas szerencse!
Titkos eszményének most bánatos foglya!
Mardosó kinjából, lelkének keserves
Ütveszítőjéből kivinni ki fogja?!
Mondjon ajka igent? szíve boldog volna,
De nevé sújtáná szülő, testvér átka,
— Ilyen nagy teherrel hogy lehessen matka! —
Mondja: »nem!« ez lenne éltének a holta.

Anikó, Anikó, világosi szép rab,
Szívedért vergődő szép szomorú alak!
Pogány daliaért kora hunytot érő,
Szerelem martyrja, oh hadd sirassalak!
Álmodó lelkemmel busulva tekintem
Égi alakok közt elshunó árnyad...
S bánatos éltednek az utját — hogy járjad —
Az emlékezetnek virággal hintem.

De int a troubadour; folytatom. Kelemen
Lászlóról régen nem beszéltem. Özvegyült
Jegyes volt, égően, vesztetten gyűlölvé
A lányrabló ellent. Hamar is összegyűjt,
Amit csak kaphatott jókora sereget
S a várhoz vezeté ostromoló hadba,
Világos akkor még erős fészek vala
Kelemen ostrommal nem sokra mehetett.

Akkoron magában valamit gondola,
Levelet íratott az író deákkal:
»Leventének csufolt utonáló rabló,
Hősködni ki tudsz csak asszonyi szoknyákkal!
Kardomra nem való te nyulszívü gyáva,
Halálra megvetlek, lelkemből utállak;
Orcadon leköplek, harcban ha talállak
Én Kelemen László, Jenő kapitánya!«

Dühös kitörését keserü lelkének
Pergamenre ekként, hogy reá íratta,
Cimeres pecséttel szoroson lezárta
S a várba fölküldé. Megkapta az aga;
Legott felel rája: »Tiz kőhajításra
— Hencgő gyiaur — a déli tornyon túl,
Holnapra estére ott leszek kardostul.
Eljöhetsz — ha tetszik — halálos tusára.«

Vette nagy örömmel Kelemen a választ,
A hír hozójának aranyat is adott:
Végre kardra kapja a gyűlölt törököt,
Tőle visszavivja a szép leányrabot.
Hogy győz a tusában, bizonyosra vette,
Büszkén biztatgatja jó vitézi multja.
Halálra oh nem, csak sebesültre sújtja
S cseréli rabságból Anikót helyette.

Mehmedet a másnap, hogy perce közelge
Döntő bajvivásnak életre-halálra,
— Sejtette, tudhatta, egyikük ott elvész —

— **Tiszteletbeli tisztviselők.** Kapotsfy Jenő főispán több tiszteletbeli tisztviselőt nevezett ki a vármegyéhez. Így dr. Z s o b r á k János és dr. C z e n t h e Pál kaposvári ügyvédek vármegyei tb. alügyészekké; Nagy Árpád közigazgatási gyakornokot pedig tb. szolgabíróvá nevezte ki.

— **Áthelyezés.** Az igazságügyminiszter dr. Halvax Ödön kaposvári törvényszéki jegyzőt a kaposvári kir. járásbíróshoz, dr. Gutheil Kálmán jegyzőt a járásbíróshoz a törvényszékhez helyezte át.

— **Katonák vizsgálója.** A helybeli helyőrségnek a múlt héten meleg napja volt. Szemlét tartott fölötté Mineralli-Fitzgerald Sándor hadosztálytábornok, aki Mollináry Ede, és Udvarnok Viktor tábornokok kíséretében vizsgálta meg a katonaságot. A szemle eredménye teljesen kielégítő volt.

— **Mulatságok.** A Kaposvári Nemzeti Casinó Egyesület 1907. évi december hó 31. napján a »Korona« vendéglő nagytermében táncestélyt rendez. Kezdeté 9 órakor.

A Kaposvári hivatalnokok Tarsasköre 1908. évi január hó 4-én (szombaton) saját helyiségeiben (Meggyes-utca 16) táncos egybekötött pikniket rendez. Részvételi díj fejében nő emberek 2 koronát, nőtlenek 3 koronát fizetnek; — hölgyek pedig (családonként) egy tal husneműt és egy tal tézstaneműt (utóbbi gyümölcs, befőzött stb.-vel helyettesíthető) küldenek. A résztvenni kívánók családok kéretnek, hogy szándékukat levelező-lapon a vigalmi bizottság tudomására adni sziveskedjenek. Tánc kezdeté 8 órakor. Vacsora 11 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hirtapilag nyugtáztatnak.

A Kaposvári Jótékony Nőegylet 1908. évi január hó 5-én a »Korona« szálló nagytermében táncos egybekötött tea-estélyt rendez. Belépő-díj: személyjegy 3 korona, családjegy személyre 7 korona, családjegy több személyre 10 korona, karzatjegy 4 korona.

— **A város köszönete.** Kaposvár

város Kapotsfy Jenő főispánnak és Thaly László országos képviselőnek a város érdekében különösen az utóbbi időben kifejtett buzgalmukért köszönetet nyilvánít s ezt a polgármester irásban közli úgy a főispánnal, mint a kaposvári választókörület képviselőjével.

— **A magyar nők Zalaegerszegen.** Zalavármegye előkelő hölgyei január 4-én fényes történelmi ünnepélyt tartanak a megye székhelyén, Zalaegerszegen. Bemutatják élőképekben a nemzet nagy asszonyait Szent István királynétől Gizellától kezdve az újabb nagy alakokig. (Szt. Istvánné, Mátyásné, Dobó Katica, Zrinyi Ilona, Erzsébet stb.) Az alakokat ismertető jellemző történelmet Bezeredy Lászlóné szül. Tarányi Ilma írta meg kitűnő stílussal és maga olvassa fel. Az estélyt a már Keszthelyen is működött bizottság fogja rendezni; hozzászögők a zalaegerszegi fiatalokból alakult bizottság, mely a mulatságnak folytatásáról gondoskodik. A Z I. és Művészeti Kör szívesen ajánkozik a műsor bővítéséül, egy-egy zenekölteménynek az előadására Sándor Zs. karnagy vezetésével. És Somssich Andor somogy megyei nagybirtokos zongora zeneműveket fog előadni. A keszthelyi bizottság vezére Bosnyák Géza, a zalaegerszeginek dr. Thassy Gábor, a Csány szobor bizottság elnökei, mert az előkelő hölgy szereplők a Csány szobor javára fáradoznak. A főbb patronusok közül megemlítjük özv. Inkey Kálmáné s gróf Bathány József orsz. képviselő ömeltóságait. Hisszük, hogy a Bárány vendéglő nagyterme a vidékről is, Zalaegerszegről is fényes nagy közönséggel telve ragyogó dísz fog öltetni ez emléke etes alkalommal.

— **Csetneki-csipke tanfolyam.** A Tulipán-Szövetség — Magyarvédő Egyesület kaposvári fiókja által hat hét előtt a csetneki-csipke készítésének elsajátítása érdekében létesített tanfolyam — mint értesülünk — befejezést nyert. Örömmel jelentjük, hogy a tanfolyam B e n e Juliska szakavatott vezetése alatt fényes sikerrel zárult, mert 33 ingyenes és 18 fizető résztvevősege volt és így joggal remélhető, hogy a leg-

közelebb megnyitandó második tanfolyam legalább is hasonló látogatottságu lesz. A Tulipán-Szövetség, Magyarvédő egyesület kaposvári fiókjának lelkes és hazafias nőtagjai, különösen a elnökség és Prilisauer Adolfné urnő mindvégig lankadatlan buzgalommal és ügyszereettel támogatták a tanfolyamot, amelynek dr. Gulyás Ferenc tanfelügyelő készséggel bocsátott rendelkezésre megjelölt helyiséget.

— **Árpád-ünnep.** Honalapító Árpád vezér emlékezetét ünnepelte az elmúlt vasárnapon a kaposvári gimnázium Virág Benedek önképző köre. Az érdekes tartalmu ünnepre nagy közönség gyűlt a tornaterembe, melynek háttérében az ifjuság szorongott. A »Hymnus« után D s i d a Ottó gimnáziumi igazgató nyitotta meg magvas beszéddel az ünnepet, melyen V a s s Miklós tanárnak E n d r e y Ákos tanár által felolvasott értekezése ismertette a honfoglaló fejedelem nagy művét. A jelölvasás előtt és után az ifjusági önképző kör egyes tagjai által előadott szavallatok, ének és zeneszámok töltötték ki a műsört, mely egy tanulságos és élvezetes ünnephez méltó volt.

— **Képkiallítás.** E hó 15-én nyílt meg Kaposvárott a somogyvármegyei művészek kiállítása. Három nagy terem meg egy kisebb szoba alig volt képes befogadni művészeink alkotásait, melyek általában osztatlan szépséggel találkoznak. A tarlat természetesen nincs híjával a szárnypróbálgató kezdet műveinek, de hat végre e tarlatnak nem célja oly igényekkel föllépni, mely a kényes műbírálat kielégítene. Méretei és képei egy vidék művészeinek becsületét igyekezetén szerzett munkája mégis, s ennek nem egyike a fővárosi »vernisszázsa«-ban is helyet kapna s figyelmet keltene. A sikerült kiállítást a közönség igen sűrűen látogatja s különösen Rippl-Rónay József, ifj. Dörre Tivadar, Zsebők Zsigmond, Kunfy Lajos és Bosznay István képei nyerték meg tetszését. A képek közül eddig is számosnak vevője akadt. A tarlat január 3 ig marad nyitva.

— **A Balaton.** A »magyar tenger« érdekében kiállítás rendezését tervezik arra az időre, amikor a balatoni vasut megnyílik.

Szerelmi bánattól szomorun találta.
Beméne a lányhoz búcsút venni tőle,
Ha talán őt többé — jaj! — sohasem látná
S a keresztény kardja szívet általjárná,
Búcsútlan ne váljon tán örök időkre.

Ott szerelmi bűjút megint elzokogta:
»Ki földre leszálltál, égbeli tündér Te!
Lábaidhoz omlok esdekelő szömmal,
Szíved ne remegjen s haragudjon érte!
A gonosz merényért újból itt vezeklek,
Bocsásd a szívedhez bűnbánó lelkemet!
Add szívemért szíved, kezemért kezdetet,
Oh még az Istennél is jobban szeretlek!

Remegő őzzé vált szép Anikó szíve
Szava hallatára. Valahányszor látta
Megremegett lelke. — Most amint az végzé,
Szívet nagy hirtelen öröm általjarta.
Titkos reménységgel felelt neki menten:
Bajnok, hogyha szeretsz jobban Istenednél
Hited akkor értem hagyj el!... S enyém lennél
Aztán?... mond Anikó: »Tied lennék, igen!»

»Szeretsz hát?... Szeretlek s ha lész kereszt-
[tényé,
A szülei házból neked adom kezem.
Igazó mosollyal nyújtotta is jobbát
Ujjongva magában: Így minden jól leszen;
Rabságot elhagyja; szüleihez megtér;
Mehmed nemes vitéz, kezét azok tőle
Meg nem tagadják ha leszen majd belőle
— S Istennek is leszen ez tetsző — keresztény.

A parányi kezét Mehmed megragadta
S csókjait — özömmel — arra rálehelte.
Hajh, atkozott végzet, e kincset itt hagyja?
Hátha leszen neki még ma kora veszte!
Nem, nem, ez a balsors ne szálljon fejére,

Ami már az övé, ahhoz jogát tartja:
Eleven kigyóként megöleli karja
A leányt s szoritja magához — vesztére.

Anikó ébred a szép álomlátásból
Rémülettel ébred. Egyszerre megérte
Mindent, a vad tüze lobogó lángjából
A pogány szemének. Tépte, ahol érte;
Kis öklével verte, ütötte, sikoltva
Madárként, amelyet elragad a vércse.
Hajh, kigyótól őznek nincsen menekvése,
Ha undok testével már körülkarolta!

Mikor a leánynak vereső kezétől
Gondolatnyi percere Mehmed Ali kábul,
Magát kiszakítja s futva tova lebben
Anikó a pogány öklő karjából.
Rohan az ablakhoz; — tépi fel örülten, —
S Mariát kiáltva magát ott ledobja
Feneketlen mélybe... (Vilagosvár foglya
Szabad volt, borzalmas halálba ledülten.)

Könnye ott kicsordul *eszmélő* vitéznek,
Önmagát szeretné leszurni ott menten...
Átkot mond iszonyut, szörnyüt. önféjére
Zokogva szívből a szörnyüségés tetten.
Oh, nevét is, azt is, kiáltja a leánynak
A szürke homályba vágyón kitekintve...
Kutató szemének vissza mi sem inte
Pusztá oldaláról a meredek várnak

Hiába! Hiába! Hasztalan hívja!
Hallan! hangját — oh jaj! — sohasem fogja!
Nincs az az édes szó, mely halálba tértet
Még egyszer, csak egyszer, ide visszahozna!
Magát kikieserve köti kardját helyre;
Magát megutálva a harcba elindul;
Magát megátkozva gyötrődik nagy kintül;
Magát halálra szánva vár Kelemenyre.

N m kése az soká' s amint odaére
Haragos lekével kardját nyomban vonta
S bosszútól lihegő vérvágyó szomjában
Egész erejével a törökre ronta.
Bámulni sápadt hold kíváncsi arcával
Futó felhők mögöl gyakran kitekintte,
Vitézi vivókra sugarait hintve
Fáradnak már azok, nem birva egymással.

»Hagynók pillanatra — szólal meg a török —
Némely szavakat még mondanom is kéne.
Kelemen lassítja ütéseit számát
S Mehmed Ali hozzá imigyen beszéle:
»Ha megölsz, nem bánom; még adatai foglak!
Vezeklő szívem csak a haláltól enyhül
Nem is félek tőle. Lovag-becsületből
Egyet majdan tégy meg.« Felelt az: »Szólj
[csak!«

»Kelemen László, itt mi céltalan' küzdünk,
Az a drága lélek nincs már itt e földön...
Szívét nekem adta; Istenemet kérte;...
Vészes vérért élttem, oh, atokban töltöm.
Megölsz?! Oh, jól... jól van! — A meredek
[részen
Keresd meg... a testét... s temessz oda...
[mellé!...«

Az utolsó szókat már csak úgy lehelle,
Mert vére már ömlött mellén ütött részen.
László, nem lehetvén ura vad dühének,
Megölte. Mikoron hanyatlani látta,
Kardját messze dobta s Anikót keresni
Rohant. Nemsokára ott meg is találta
Oh, hogy a sziklának szíve nem lehet!
Össze vala zúzva a gyönyörű alak!
Oh, hogy örök-néma az az édes ajak,
Nincsen többé szava, nincs többé lehellete!
Arcával tövisek gyöngédeden bántak,
Sebet bársony bőrén egyet sem ütnek...
Odaveszi kézbe, szoritja szívéhez,

A lelkes hangú fölhívás elmondja, hogy a magyar tenger, e nagy nemzeti kincsünk eddig elhanyagolt volt. A társadalom nem ismerte meg azt a mérhetetlen értéket, amely a tó természeti előnyeiből hazánkra rég háromszázalékos volt. Végre azonban új korszak hajnala dereng. A Balatonvidéki Vasut nem holmi vicinális jelentőségű alkotás, hanem általános nemzeti esemény, amelynek méltó megünneplését hazafias feladatnak kell tekinteni. A megnyitási ünnepélyek keretében Keszthelyen, a Balatonpart legnagyobb városában kiállítást rendezünk. Hármas célja lesz e kiállításnak. Elsősorban, hogy még jobban felhívja a figyelmet a Balatonra, másodsorban, hogy a nagyobb idegen-forgalommal a Balatonvidék közönsége nagyobb gazdasági tevékenységre serkenjen, harmadsorban, hogy a kiállítás megismertesse a Balatonhoz közelfekvő megyék mezőgazdasági és ipari életét.

— **A csendőrség szaporítása** A csendőrség létszámát 8 0 fővel szaporítani fogják. A kik be akarnak jutni a csendőrség állományába, azok bármelyik csendőrszaksz, vagy szakaszparancsnokság előtt jelentkezhetnek. Főlemlítjük, hogy egy csendőrszaksz tagjának 1 kor. 60 fillér rendes napi zsoldjával, illetményén kívül a pótilletmény, éjjelezési díjak és egyéb mellékjuttatások oly összegre rúgnak, hogy napi átlagul körülbelül 3 kor. jut egy csendőrnek.

— Egyszeri próba elég arra, hogy meggyőződjünk arról miszerint nincs a világon olyan szer mely az **Első Alföldi Cognacgyár** által gyártott alföldi fehér keresztet sósorszesz erejével versenyezni tudna.

1850 szám.
1907. vht.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. járás-bíróságnak 1907. V. III. 490/1. számú vég-

Arcahoz. Hiába! Nincs már benne lélek!
Ott levélét magát a kemény sziklara
Halott menyországa, Anikója mellé.
Bűnös lelkét fenéki kesergé
Könyarral könyvtívén rajta nagysokára.

Azután a leányt ölébe fölvette,
Vele mint virággal oly vigyázva bána
S lefelé megindult. Szive nagy bújától
— Csak úgy roskadt tőle — imbolyogva jara.
Bajvívás helyére végre odaéere,
Eldobott kardjával kettős gödröt asa
S egymásnak melléje örök nyugovásra
Mindkettőt betevé. Hol kiömle vére

Mehemed agának, a sírdomb ott készült.
Fölébe Kelemen két vadrózsabokrot
Oda átültete s hogy gyökeret hajtsón
Könyvével öntöze, mit zokogva ontott.
•Mi Atyánk•-ot aztán kettőt elsőhajtott...
Hírét soha többé senkisé hallotta,
Radnai klastornak lett elő halottja. —
A rózsabokor meg viragokat hajtott,
Hosszu esztendőkön zavartalan virult
S amíg a pusztulás rá nem tette kezét,
Magvát virágjának az egész környéken
Az ősznek szellője elszórta szerteszt.
Erdő lett belőle. Ha kik mégis kérdik:
Hol a rózsabokor? •Lányrab• sirja hol van?
Helyen ma diszeleg egy kastély, ahonnan
Bohusok hétágu koronája fénylik.

Nincs több. Vége. Dalát eldallá az •igric•.
Halotti mezt öltve rendre tünedeznek
Álomtalan éjjem szomorú alaki.
Mentükben ám egyre visszaintegtetnek:
•Eljövünk újra még• — mintha ezt lehelnék —
•Eljárunk ahhoz, ki szereti a multat• —
Jávor olvasóim, ha nagyon nem untat,
Régi bús időkről masszor is regélnék.

zése folytán dr. Lichtenstein Lajos ügyvéd által képviselt Szűcs Ödön javára csatlakozott kimondott Androsits István javára és Ruppert János ellen 120 kor. 64 f. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 620 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, háziberendezés, 1 sertés, 1 cséplő, 1 kocsis és egyéb ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kaposvári kir. járásbíróság 1907. évi V. III. 490/3. számú végzése folytán 120 korona 64 fillér tőkekövetelés, ennek 1907. évi október hó 1 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen bíróság már megállapított, valamint a még felmerülő költségek erejéig. Szomajom községben alperes lakásán leendő megtartására 1907. évi december hó 28-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Kaposvár, 1907. december 13.

RACZ ISTVÁN,
kir. bir. végrehajtó.

1733. szám.
1907. vht.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kaposvári kir. járás-bíróságnak 1907. V. II. 532/1. számú végzése következtében dr. Lichtenstein Lajos ügyvéd által képviselt Szűcs Ödön javára Hoch György ellen 120 K 64 f. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás

útján le- illetve felülfoglalt és 650 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: 1 benzin motor és egyéb ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kaposvári kir. járásbíróság 1907. évi V. I. 532/1. számú végzése folytán 5 K 64 f. tőkekövetelés, ennek 1907. évi október hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen bíróság már megállapított 46 K 78 fillérben valamint a még felmerülő költségek erejéig, Szomajom községben alperes lakásán leendő megtartására 1907. évi december hó 28-ik napjának délutáni 4 1/4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

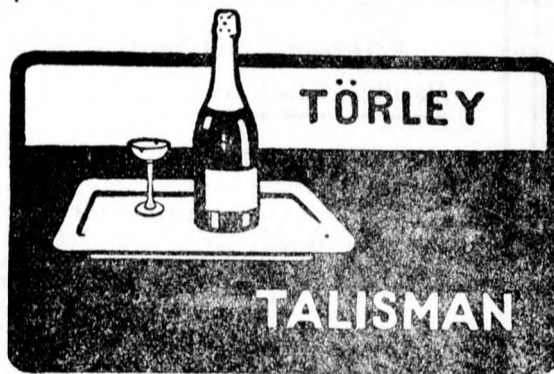
Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Kaposvár, 1907. évi december 13.

RACZ ISTVÁN,
kir. bir. végrehajtó.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Husa Ernő.



RÓZSA JÁNOS

vegyészeti ruhatisztító, plissirozó ágytolltisztító és gőzműfestő intézete

Kaposvár, Fő-utca 31. sz.

SAJÁT HÁZÁBAN.

Ajánlja a legújabb gépekkel felszerelt

plissirozó, guvrirozó, vegyészeti
ruhatisztító és gőzműfestő gyárát,
mely legújabb

ágytolltisztító géppel

bővített ki. — Ezen közegészségi és tisztasági szempontból felette megbecsülhetetlen eljárást melegen ajánljuk háziasszonyok, intézetek és kórházak figyelmébe.

Tisztítás folytán a toll 100%-al növekedik.
Előzetes bejelentés után a toll tisztítása meg is várható.

NAGY LAJOS
SZIJGYÁRTÓ, NYERGES ÉS BŐRÖNDŐS
KAPOSVÁR, Erzsébet-ut 12. szám. (Piac-tér.)

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives figyelmébe ajánlani elsőrendű

szijgyártó, nyerges és bőröndös

üzletemet, melyet helyben, Erzsébet-ut 12. szám alatt (piac-tér) nyitottam és a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelően rendeztem be.

Raktáron tartok kecsizó, lovagló és istálló felszereléseket, ugyszintén bőrönd, vadászati és bőr-díszmű árukat.

Megrendeléseket és javításokat pontosan készítek.

MORGOS JÓZSEF

polgári, papi és egyenruha-szabó, Somogyvármegye szállítója
Kaposvár, Fő-utca 8. (A vármegyeház mellett.)

Alapított 1880.

Alapított 1880.

Saját műhelyemben legfinomabb honi és külföldi szövetekből mérték után készített

nyári, őszi, téli és tavaszi öltözeteket, papi öltözeteket, egyenruhákat, felöltőket, alkalmi ruhákat

és minden e szakmába vágó ruhákat ajánlok a nagyérdemű közönség figyelmébe. — Huszonhét év óta fennálló üzletem jó hírneve kezkeskedik a szolid kiszolgálásról, melyet ezután is kiérdemelni lesz főtörekvésem.

Szives támogatásukat továbbra is kérve

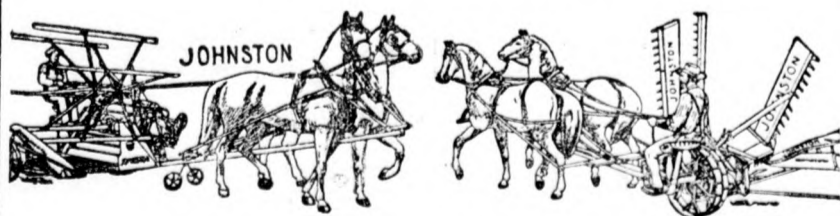
kiváló tisztelettel

MORGOS JÓZSEF

polgári, papi és egyenruha-szabó
Kaposvár, Fő-utca 8.

JOHNSTON aratógépeit

kizárólag a magyarországi viszonyoknak megfelelőleg készítve, egyszerű és tökéletes kivitelben,
olcsó árban szállítjuk.



Bächer Rudolf és Melichár Ferenc,

a Johnston Harvester Co., Batavia

Magyarországi kizárólagos képviselői

Budapest, VI., Nagymező-utca 68.

Árajánlással készséggel szolgálnak.

Tisztviselői kölcsönt

minden összegben kaphatnak állami, városi és egyéb tisztviselők, katonatisztek, kereskedők 6—7 százalék mellett ugy rövid időre, mint 10, 12, 15 és 20 éves

törlesztésre.

Katonatiszti óvadéokra

szerzek 10 nap alatt kölcsönt, továbbá birtokra s házakra I. és II. betáblázásra 20 nap alatt legolcsóbb napi kamatláb mellett!

Bővebb felvilágosítással szolgál:

KAUFMANN KÁLMÁN

hat. eng. bankbizományi üzlete

Budapest, VII., Izabella-utca 35.

Iroda áthelyezés!

GOLDBERGER A. V.

cég tisztelettel értesíti m. t. ügyfeleit, hogy 35 év óta fennálló

hirdetési irodáját

(jelenleg Budapest, IV., Váci-u 20. sz.)

1907. november 10-én saját házába

Budapest, IV., Molnár-utca 38. sz.

helyezi át.

Hirdetések felvétele a világ összes LAPJAI és NAPTÁRAI részére.

8 koronaért

30 rőfös vég börerős vászont, kanavaszt;

10 koronaért

legfinomabb vászont, lepedő-vászont utánvétellel szállit:

WEISZ, BUDAPEST,

SIP-UTCA 22. SZ.

Damaszt-abroszok, ágyszerítők olcsón kaphatók.

A ki legjobban szerkesztett, teljesen független nagy napilapot járattatni óhajt, fizesse elő

„Az Újság”-ot!

Előfizetési árak:

Egy évre - - - - -	28 K	— fill.
Félévre - - - - -	14 K	— fill.
Negyed évre - - - -	7 K	— fill.
Egy hónapra - - - -	2 K	40 fill.

* „AZ UJSÁG” terjedelme rendszeren 28-32-36 oldal. Vasárnap és ünnepnapokon **60—100** oldal.

Megrendelési cím:

AZ UJSÁG kiadóhivatala

Budapest, VII. ker., Rákóczi-ut 54. szám.

Pályázati hirdetmény.

Kaposvár város képviselőtestülete 13425/907. sz. alatt kelt határozatával a városi kezelés alatt álló gépművekhez — villanytelep, vízműtelep stb.

gépészmérnöki állást

rendszeresített, 2800 korona évi fizetés, 800 korona lakbér és a szervezési szabályrendeletben biztosított korpótlék és nyugdíj illetményvel, a mely állás legkésőbb 1908. évi január hó 1-en elfoglalandó.

A kik ezen állást elnyerni óhajtják, felszerelt kérvényeiket **f. évi december hó 23-ig** a város polgármesteréhez nyújtsák be.

Kaposvár, 1907. december 6.

Németh,
polgármester.

Mielőtt személy vagy jelzalog

pénz kölcsönért

bárhova fordulna, kérjen díjmentesen tájékoztatást

Meller L. Egyed

cégtől,

Budapest, IX., Lónyay-utca 7. sz.

Telefon Interurban 43-31

A NAP és A HIR

a 48-as eszmény és a magyar nemzeti törekvések leghívebb, legtüzesebb szószólója.

A MAGYAR UJSÁGÍRÁS SZENZÁCIÓI.

A magyar közönség legkedvesebb lapjai. Tessék mutatós számot kérni.

Magyarország legkitünőbb három lapja.

A NAP újságvállalat lapjai:

A NAP

A NAP újságvállalat esti lapja.

A NAP előfizetési ára:

Egész évre - -	16 K	— f.
Félévre - - - -	8 K	— f.
Negyedévre - -	4 K	— f.
Egy hónapra -	1 K	40 f.

Egy szám mindenütt **2** krajcár.

A HIR

A NAP újságvállalat reggeli lapja.

A HIR előfizetési ára:

Egész évre - -	16 K	— f.
Félévre - - - -	8 K	— f.
Negyedévre - -	4 K	— f.
Egy hónapra -	1 K	40 f.

Egy szám mindenütt **2** krajcár.

FIDIBUSZ

A NAP újságvállalat élclapja.

A FIDIBUSZ előfizetési ára:

Egész évre - - - -	6 K	— f.		Negyedévre - - - -	1 K	50 f.
Félévre - - - - -	3 K	— f.		Egy hónapra - - - -	K	50 f.

Egyes szám mindenütt **5** krajcár.

Aki a „FIDIBUSZ”-ra legalább egy félévre előfizet, ingyen kapja az 1908. évre szóló díszes „FIDIBUSZ NAPTÁRT”-t.

Megjelent

XXII. évfolyam.

a

SOMOGY-KAPOSVÁRI

MAGYAR NÉP NAPTÁR

Hozza a megyében létező hivatalok címtárát.
Minden megyei lakosnak nélkülözhetetlen.

Karácsonyi és újévi ajándékok

nagy választékban és a legolcsóbb árakon!

Karácsonyfa díszek, arany-, ezüstsálak, arany-, ezüstporok.

Diszművek, mesés- és képeskönyvek.

A legszebb levélpapírok, igen diszes dobozokban,
melynél a doboz már maga egy ajándéktárgyat képez, 1 kor.-tól 24 kor.-ig.

Albumok, poesi emlékkönyvek
nagy választékban.

Tintatartók, hegedük és más ajándéktárgyak
nagy raktára

Hagelman Károly

könyv-, papír-, író- és rajzszerszám-kereskedésében

Kaposvárott.

Fő-üzlet: Széchenyi-tér.

Fiók-üzlet: a gimnáziummal szemben.